

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

La limitació dels establiments

Unes manifestacions de l'alcalde gestor de Barcelona, senyor Pich i Pon, sobre la limitació dels establiments a la capital, han produït un revolt general, posant novament a primer terme la qüestió tan antiga i debatuda de si podrà o no prohibir-se l'exercici d'una indústria i, per tant, si calia o no respectar aquella llibertat, defensada amb gran braó ja des del temps en què els gremis eren quelcom tancat i exercien, per dir-ho així, el monopoli del comerç i de la indústria.

Raons hi han més que suficients per a defensar ambdós punts de vista o sigui el lliure exercici del comerç i la seva limitació, tota vegada que no pot escapar-se a un exàmen per poc profund que es faci la solidesa dels arguments en què s'apoiem els uns i els altres opinants.

La llibertat del comerç, diuen els que la defensen, que és com qualsevulla de les altres llibertats i que si un ciutadà té dret a poguer-se establir on li plagui mentre no en sigui privat per autoritat judicial (i aquesta sols pot fer-ho en coneguts casos), també deu poguer exercir el negoci que tingui per convenient, sempre que no sigui il·lícit o contrari a la moral.

I els que opinen que deu limitar-se l'actuació mercantil, situant-se possiblement en un pla més de contemporaneïtat, creuen, que si l'Estat en representació de tots ha de vetllar per la vida pública, deu evitar per tots els mitjans l'espectacle llastimós de les competències (que estimem que en definitiva no són pas beneficiosos pel públic) i que deu facilitar-se la manera de que tots els que estiguin dedicats a la vida dels negocis tinguin totes aquelles possibilitats necessàries per a exercir-los amb un guany honest i amb una honradesa que inspire la confiança del públic.

Com deïem abans, unes i altres raons són dignes de tenir-les en compte i segons l'opinió d'uns o altres governants es natural que l'orientació resultant sigui més o menys inclinada en un sentit o en un altre.

També en contra d'aquells arguments sobre la llibertat o no llibertat del comerç, poden fer-se'n d'altres, ja que si un règim de llibertat manté aquell important principi, pot produir la mixtificació dels articles, la migradesa dels negocis i les competències deslleals i la llibertat per produir l'acaparament amb la seva conseqüència de preus excessius i en conseqüència un perjudici pel públic.

La nostra modesta opinió es que tant una com altra solució no pot ésser amparada amb caràcter general i radical, inclinant-nos per una solució eclèptica que concilii en el possible l'interès del venedor amb el del consumidor.

Es indiscutible que determinats establiments necessiten una limitació, per quant el seu excés portaria la ruïna dels productors i el mercat es veuria privat d'articles que poden ésser necessaris per a la vida, però també és cert que hi ha un bon nombre d'establiments que poden perfectament